



V Bruseli 23. novembra 2020
(OR. en)

13091/20

LIMITE

EF 296
ECOFIN 1067
CCG 48
DRS 35
CODEC 1177
JAI 991
JUSTCIV 127
COMPET 569
EMPL 518
SOC 720

Medziinštitucionálne spisy:

2010/0207(COD)
2011/0295(COD)
2015/0270(COD)
2016/0360(COD)
2016/0361(COD)
2016/0362(COD)
2016/0363(COD)
2016/0364(COD)
2018/0060(COD)
2018/0063(COD)
2020/0066(COD)

SPRÁVA

Od:	Predsedníctvo
Komu:	Výbor stálych predstaviteľov
Predmet:	Správa predsedníctva o pokroku v posilňovaní bankovej únie

Správa predsedníctva o pokroku v posilňovaní bankovej únie

I. Úvod

Rada podľa svojich záverov o **pláne dobudovania bankovej únie**, ktoré prijala 17. júna 2016 (10460/16, „plán z júna 2016“), pokračovala počas nemeckého predsedníctva v práci na posilňovaní bankovej únie a takisto naďalej monitorovala pokrok v oblasti znižovania rizík.

Rokovania, ktoré sa uskutočnili v decembri 2019 v rámci **Euroskupiny a na samite eurozóny** (zasadnutie v inkluzívnom formáte), poukázali na potrebu pokračovať v práci na všetkých prvkoch ďalšieho konsenzuálneho posilňovania bankovej únie, pričom cieľom bolo vrátiť sa k týmto otázkam v júni 2020.

Vzhľadom na to, že banková únia bola vytvorená ako reakcia na finančnú krízu, v akejkoľvek ďalšej práci by sa mali zohľadňovať hlavné usmerňujúce zásady bankovej únie, t. j. prerušiť cyklickú negatívnu interakciu medzi bankami a štátom, ktorá bola hlavnou príčinou krízy, a pritom zabezpečiť, aby bol bankový sektor v eurozóne a v širšej EÚ bezpečný a spoľahlivý a aby sa krízové situácie bánk, ktoré nie sú životaschopné, riešili bez toho, aby sa využívali peniaze daňovníkov, a s minimálnym vplyvom na reálnu ekonomiku, pričom by sa mala zachovať finančná stabilita na úrovni EÚ aj členských štátov.

V júni 2020 uprostred pandémie COVID-19 Euroskupina na zasadnutí v inkluzívnom formáte uznala, že vytvorenie bankovej únie významne prispelo k zabezpečeniu odolnejšieho bankového sektora, a zhodla sa na tom, že kríza posilnila potrebu dobudovania bankovej únie. Vyzvala zástupcov, aby čo najskôr obnovili prácu na **d ďalšom posilňovaní bankovej únie, a to holistickým spôsobom**.

Nemecké predsedníctvo na základe tohto holistického prístupu pripravilo pracovný program **pracovnej skupiny ad hoc pre posilnenie bankovej únie** (AHWP, 5006/16), ktorá na **štyroch neformálnych zasadnutiach počas nemeckého predsedníctva** rokovala na technickej úrovni o prvkoch považovaných za nevyhnutné na posilnenie bankovej únie, a to konkrétne o:

- opatreniach určených na zlepšenie krízového riadenia,
- väčšej integrácii bankového sektora EÚ a otázke rovnováhy medzi domácimi a hostiteľskými krajinami,
- regulačnom zaobchádzaní s expozíciami voči štátu a
- technických diskusiách o koncepčných prvkoch európskej ochrany vkladov (EDIS) na základe tzv. hybridného modelu.

Týmito rokovaniami nie sú dotknuté výsledky politických rokovaní o ďalšom posilňovaní bankovej únie.

Pracovný program pracovnej skupiny *ad hoc* bol úzko koordinovaný s pracovným programom pracovnej skupiny na vysokej úrovni pre EDIS (HLWG) a expertnej skupiny Komisie pre bankové, platobné a poisťovacie služby (EGBPI).

Táto správa o pokroku je zhrnutím súčasného stavu, o ktorom sa rokovalo na štyroch uvedených zasadnutiach, a za jej vypracovanie je zodpovedné nemecké predsedníctvo, pričom sa v nej zohľadnili názory členov pracovnej skupiny *ad hoc*. Jej cieľom je zabezpečiť kontinuitu a uľahčiť úlohu nadchádzajúceho predsedníctva a nemala by sa považovať pre delegácie za záväznú, keďže predstavuje posúdenie výsledku uskutočnených rokovaní zo strany predsedníctva¹.

Táto správa je rozdelená na tri časti: časť II je najrozsiahlejšou časťou správy a týka sa uvedených prvkov nevyhnutných na posilnenie bankovej únie. časť III sa zaoberá preskúmaním rámca pre krízové riadenie bánk a ochranu vkladov a časť IV sa zaoberá monitorovaním znižovania rizika, najmä opatreniami na riešenie nesplácaných úverov.

II. Prvky, ktoré sa považujú za nevyhnutné na posilnenie bankovej únie

II.1 Rámec pre krízové riadenie

Predsedníctvo venovalo dve pracovné zasadnutia rokovaniam o posilnení rámca pre krízové riadenie bánk. Rokovania na **prvom zasadnutí, ktoré sa konalo 13. júla**, sa zamerali na:

- **interakciu medzi právomocami dohľadu podľa smernice o kapitálových požiadavkách (CRD) a právomocami včasnej intervencie podľa smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk (BRRD) a**

¹ Pokrok, ktorý sa dosiahol predtým, sa prezentoval v správach o pokroku vypracovaných holandským (10036/16), slovenským (14841/16), maltským (9484/17), estónskym (14808/17), bulharským (9819/18), rakúskym (14452/18), rumunským (9729/19 ADD1), fínskym (14354/19 REV1) a chorvátskym (8335/20 ADD1) predsedníctvom.

- otázky týkajúce sa **spúšťacích faktorov, ktoré sa používajú na posúdenie toho, či banky zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú**, a či by bolo užitočné, keby sa zosúladiť so spúšťacími faktormi pre konkurz v rámci vnútroštátnych rámcov pre platobnú neschopnosť.

Predsedníctvo okrem toho vypracovalo neoficiálny dokument, v ktorom sa uvádzajú východiská, ktoré sa považujú za užitočné pri rokovaní o budúcich zmenách hierarchie veriteľov (napr. transparentnosť a predvídateľnosť pre veriteľov). Účelom tohto neoficiálneho dokumentu bolo pripraviť pôdu pre podrobnejšie rokovania o cieľných zmenách hierarchie veriteľov na septembrovom zasadnutí pracovnej skupiny *ad hoc*.

Interakcia medzi právomocami dohľadu podľa smernice CRD a právomocami včasnej intervencie podľa smernice BRRD

Pokiaľ ide o interakciu medzi právomocami dohľadu podľa smernice CRD a **právomocami včasnej intervencie** podľa smernice BRRD, väčšina členských štátov považovala za vhodné odstrániť existujúce prekrývanie v príslušných regulačných rámcoch, ktoré by mohlo ohroziť náležité využívanie týchto nástrojov. Názory na to, či by označovanie takýchto opatrení ako opatrení včasnej intervencie podľa smernice BRRD znamenalo zhoršujúci účinok na ich použitie, a či by takéto označovanie mohlo viesť k vzniku povinností sprístupňovania informácií verejnosti podľa nariadenia o zneužívaní trhu (MAR), sa líšili. Komisia na stretnutí objasnila, že z hľadiska povinností vyplývajúcich z nariadenia MAR neexistuje rozdiel medzi opatreniami dohľadu a opatreniami včasnej intervencie. Okrem toho členské štáty vo veľkej miere nesúhlasili s myšlienkou vymedziť kvantitatívne spúšťacie faktory pre právomoci včasnej intervencie alebo zaviesť jasnú eskalačnú stupnicu a namiesto toho sa vyslovili za to, aby sa orgánom dohľadu poskytla väčšia diskrečná právomoc. Jeden členský štát vyzval na ešte podrobnejšie objasnenie s cieľom porozumieť rôznym potenciálnym výsledkom rôznych aplikácií opatrení včasnej intervencie a právomocí v oblasti dohľadu, a to vypracovaním scenárov na určenie oblastí potenciálneho zjednodušenia.

Napriek tomu však opatrenia, ktorými by sa zosúladiť súbor nástrojov dostupných pre orgány dohľadu, získali všeobecnú podporu. Väčšina členských štátov preto považovala zlúčenie opatrení dohľadu a právomocí včasnej intervencie v nariadení o jednotnom mechanizme dohľadu (SSMR) a v smernici CRD za rozumnú cestu vpred. Poukázalo sa aj na význam zabezpečenia koordinácie medzi orgánmi dohľadu a orgánmi pre riešenie krízových situácií. ECB a niekoľko členských štátov podporili odstránenie prekrývania medzi opatreniami včasnej intervencie a opatreniami dohľadu tým, že sa zo smernice BRRD vypustia tie opatrenia včasnej intervencie, ktoré sú už k dispozícii v smernici CRD a v nariadení SSMR, keďže by to znamenalo obmedzené zmeny, a objasnenie interakcie s orgánom pre riešenie krízových situácií.

Pokiaľ ide o jednotný mechanizmus dohľadu (SSM), vo všeobecnosti sa podporil návrh, aby sa Európskej centrálnej banke (ECB) poskytol priamo uplatniteľný právny základ na uplatňovanie právomocí dohľadu a včasnej intervencie. V tejto súvislosti ECB poukázala na to, že zmena nariadenia SSMR by mohla viesť k oneskoreniu v porovnaní so zmenou smernice BRRD a nariadenia SRMR, počas ktorého by ECB stále nemala priamo uplatniteľný právny základ. Vzhľadom na potrebu urýchlene vyriešiť túto otázku vyjadrila ECB názor, že efektívnejším riešením by mohla byť zmena nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií (SRMR), keďže zmeny tohto nariadenia možno prijať v rámci riadneho legislatívneho postupu, pri ktorom sa nevyžaduje jednomyselnosť (na rozdiel od zmien nariadenia SSMR).

Predsedníctvo uznalo väčšinový názor členských štátov, že opatrenia dohľadu a právomocí včasnej intervencie **by sa mali zlúčiť** v rámci nariadenia SSMR a smernice CRD. Technické práce na predloženie legislatívnom návrhu v náležitom čase vykonáva Komisia.

Interakcia medzi určením bánk, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, a vnútroštátnymi spúšťacími faktormi platobnej neschopnosti

Pokiaľ ide o interakciu medzi určením bánk, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, a vnútroštátnymi spúšťacími faktormi platobnej neschopnosti, panoval všeobecný názor, že by bolo potrebné zosúladiť vnútroštátne spúšťacie faktory platobnej neschopnosti, aby sa zabránilo „situáciám neistoty“, keď sú banky s negatívnym posúdením verejného záujmu vyhlásené za zlyhávajúce alebo za také, ktoré pravdepodobne zlyhajú, ale nesplňajú kritériá platobnej neschopnosti podľa vnútroštátnych rámcov pre platobnú neschopnosť. V prípade niektorých členských štátov by však zosúladenie vnútroštátnych spúšťacích faktorov platobnej neschopnosti vyvolalo významné ústavné a praktické otázky, a preto nepovažujú zosúladenie za uskutočniteľnú možnosť.

Niektoré členské štáty však vyjadrili názor, že táto otázka by sa mohla vyriešiť vykonávaním nového článku 32b smernice BRRD2. V uvedenom článku sa vyžaduje, aby sa banky, ktoré sú vyhlásené za zlyhávajúce alebo za také, ktoré pravdepodobne zlyhajú, v prípade ktorých však nie je riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme, „zlikvidovali riadnym spôsobom v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom“.

V tejto súvislosti panovala všeobecná zhoda o tom, že odkaz v tomto ustanovení na pojem „likvidácia“ by **zabezpečil, že zlyhávajúce banky by opustili trh**, hoci názory na postupy a lehoty, podľa ktorých by sa musel uskutočniť odchod z trhu, sa naďalej líšia. Mnohé členské štáty predovšetkým zastávali názor, že žiadny druh automatickosti medzi určením bánk, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, a začatím formálneho insolvenčného konania nie je potrebný, najmä preto, že zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie zahŕňa situáciu, keď banka len „pravdepodobne“ zlyhá, a teda nie je platobne neschopná, alebo sa zlyhanie či pravdepodobné zlyhanie vôbec netýka otázky platobnej neschopnosti. Väčšina členských štátov však argumentovala v prospech objasnenia právnych pojmov, ktoré nie sú v článku 32b smernice BRRD2 presne vymedzené, ako je napríklad význam pojmu „likvidácia“. Niektoré členské štáty tiež poukázali na interakcie medzi zlyhaním alebo pravdepodobným zlyhaním a odoberaním bankových povolení a uviedli, že diskrečná právomoc na takéto odobratie by sa v tejto súvislosti mohla považovať za užitočný doplnok. ECB objasnila, že podmienky na odobratie povolenia nie sú ani v súlade s podmienkami zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania. Na riešenie tejto otázky by bola potrebná zmena právneho rámca.

Predsedníctvo dospelo k záveru, že rozsiahle rokovania o témach týkajúcich sa zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania a spúšťacích faktorov platobnej neschopnosti by sa mali pripustiť ako súčasť potenciálnej reformy rámca pre krízové riadenie. Členské štáty uvítali ďalšiu technickú prácu na úrovni Komisie s cieľom pripraviť včas legislatívny návrh.

Na druhom zasadnutí, ktoré sa konalo 18. septembra, sa pracovná skupina *ad hoc* zamerala na:

- **hierarchiu veriteľov a**
- **rámec krízového riadenia pre menšie banky.**

Cielené zmeny hierarchie veriteľov

Väčšina členských štátov sa zhodla na tom, že by bolo prospešné zaujať **cielený prístup** k harmonizácii **hierarchie veriteľov**. Takýto typ prístupu navrhovalo predsedníctvo vo svojom neoficiálnom dokumente s cieľom zabrániť ďalekosiahlym zmenám v režimoch platobnej neschopnosti, ktorých rozsah pôsobnosti môže presahovať otázky týkajúce sa bánk. Namiesto toho sa zameralo na harmonizáciu tých oblastí, ktoré by boli relevantné na účely riešenia krízových situácií bánk, s osobitným prihliadnutím na zásadu, že žiadny veriteľ sa nesmie dostať do nevýhodnejšieho postavenia.

Členské štáty však mali rozdielne názory na to, ktoré konkrétne oblasti by si vyžadovali harmonizáciu a ako by mal harmonizovaný prístup vyzeráť, najmä pokiaľ ide o postavenie vkladov a záväzkov vylúčených zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov (*bail-in*).

Čo sa týka **postavenia vkladov**, väčšina členských štátov bola za „miernu“ preferenciu všeobecných vkladateľov na základe viacúrovňového prístupu. V rámci miernej preferencie všeobecných vkladateľov majú všetky pohľadávky vkladateľov vyššie postavenie než pohľadávky bežných nezabezpečených veriteľov. Okrem toho v rámci viacúrovňového režimu preferencie vkladateľov majú kryté vklady vyššie postavenie než oprávnené vklady v prípade fyzických osôb a MSP presahujúce úroveň krytia v rámci systémov ochrany vkladov, ale ostatné vklady majú stále vyššie postavenie než iné nadriadené záväzky². V tejto súvislosti členské štáty zdôraznili, že je dôležité, aby kryté vklady mali naďalej postavenie s najvyššou prioritou, čím sa zaručia dostatočné finančné prostriedky na to, aby vnútroštátne systémy ochrany vkladov mohli plniť svoje základné funkcie. Pokiaľ ide o „ostatné vklady“ (napr. vklady veľkých podnikov a neoprávnené vklady), väčšina členských štátov sa nevyjadrila k otázke, či by tieto vklady mali mať vyššie postavenie než nadriadené záväzky, ako naznačuje mierna preferencia všeobecných vkladateľov, alebo či by mali mať rovnocenné postavenie s ostatnými nadriadenými záväzkami.

Niekoľko členských štátov však nesúhlasilo s koncepciou viacúrovňovej preferencie vkladateľov. Namiesto toho argumentovali v prospech prístupu, pri ktorom by všetky kryté a nekryté vklady mali rovnocenné postavenie (postavenie *pari passu*), a to na základe toho, že by sa tým zvýšil finančný rozsah systémov ochrany vkladov na financovanie iných opatrení nad rámec vyplácania ako súčasť režimu EÚ pre riadnu likvidáciu zameraného na poskytnutie nástroja na riadenie krízy bánk, ktoré neprejdú testom verejného záujmu.

² Tento prístup navrhla ECB vo svojom stanovisku z 8. marca 2017 (CON/2017/6).

Rokovania o **postavení záväzkov vylúčených zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov** a ich interakcii s inými záväzkami, ako sú vklady alebo zabezpečené záväzky, sa ukázali ako ťažké. Členské štáty poukázali na množstvo problémov, ktoré si vyžadujú ďalšiu reflexiu. Napríklad, pokiaľ ide o daňové záväzky, niektoré členské štáty vyjadrili obavy, ak by sa takéto záväzky splatili pred krytými vkladmi alebo pohľadávkami systému ochrany vkladov. V tejto súvislosti značný počet členských štátov uviedol, že by uprednostnil len harmonizáciu niektorých, ale nie všetkých týchto záväzkov. Podporilo sa zoskupenie vylúčených záväzkov na základe dôvodov vylúčenia. Iné členské štáty žiadali v súvislosti s postavením vnútrogrupinových záväzkov uplatnenie celoskupinovej perspektívy na podporu riešenia krízových situácií založeného na prístupe spočívajúceho v riešení krízovej situácie v jednom okamihu („Single Point of Entry“).

Predsedníctvo uznalo názor väčšiny členských štátov, že akákoľvek nadväzujúca práca na otázke hierarchie veriteľov by mala byť cielená, pričom by sa mala zamerať na analýzu toho, pre ktoré záväzky vylúčené zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov by sa malo zaviesť harmonizované postavenie. Predsedníctvo sa domnieva, že v súvislosti s postavením záväzkov vylúčených zo záchrany pomocou vnútorných zdrojov je potrebná ďalšia technická práca, okrem iného aj pokiaľ ide o to, ako by sa toto postavenie mohlo uplatňovať v kombinácii s miernou preferenciou všeobecných vkladateľov na základe viacúrovňového prístupu, čo je možnosť, ktorú uprednostňuje mnoho členských štátov. Komisia potvrdila svoj zámer pokračovať v technickej práci na tomto základe.

Rámec krízového riadenia pre menšie banky

Rokovania o návrhu rámca krízového riadenia pre menšie banky vychádzali zo štyroch príspevkov:

- prezentácie SRB o jej prístupe k posudzovaniu verejného záujmu;
- neoficiálneho dokumentu predsedníctva o osobitnom režime likvidácie bánk, ktoré zlyhávajú alebo pravdepodobne zlyhajú, ale v prípade ktorých je posúdenie verejného záujmu negatívne („režim EÚ na likvidáciu bánk“);
- spoločného neoficiálneho dokumentu delegácií FI, FR a NL, ktorý sa zaoberá cielenými opatreniami na zlepšenie rámca krízového riadenia pre všetky banky vrátane posúdenia verejného záujmu a kontroly štátnej pomoci;
- prezentácie Európskeho fóra poisťovateľov vkladov (EFDI) o jeho praktických skúsenostiach s testom najnižších nákladov.

Súčasný rámec krízového riadenia má binárnu povahu: orgán pre riešenie krízových situácií koná len v prípade, ak je riešenie krízovej situácie príslušnej banky vo verejnom záujme, pričom na všetky ostatné prípady sa vzťahuje vnútroštátne insolvenčné konanie, čo umožňuje postupovať v jednotlivých krajinách rôznym spôsobom. Voľba medzi likvidáciou v rámci vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti a riešením krízovej situácie v rámci režimu riešenia krízových situácií preto závisí od výsledku posúdenia verejného záujmu. **SRB** vzhľadom na to poskytla rôzne objasnenia svojho prístupu k **posudzovaniu verejného záujmu** v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (SRM):

- Po prvé, SRB je orgánom pre riešenie krízových situácií 128 bánk/bankových skupín vrátane najväčších bánk pôsobiacich v bankovej únii, systémovo dôležitých bánk a niektorých cezhraničných skupín. V prípade týchto bánk SRB vo všeobecnosti očakáva a plánuje použitie nástrojov riešenia krízových situácií a nie likvidáciu v rámci príslušných vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti.
- Po druhé, pri posudzovaní verejného záujmu sa zohľadňujú okolnosti v čase, keď banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, t. j. SRB berie do úvahy aj hospodárske prostredie a posudzuje vplyv riešenia krízovej situácie v porovnaní s vplyvom platobnej neschopnosti v určitom konkrétnom okamihu, pričom sa opätovne posudzuje vplyv zlyhania banky na ciele riešenia krízovej situácie.
- Po tretie, rozdiely vo vnútroštátnych insolvenčných konaniach môžu viesť k odlišným výsledkom pri posudzovaní verejného záujmu. Harmonizácia vnútroštátnych insolvenčných konaní by preto v tejto súvislosti bola veľmi užitočná.
- SRB napokon vysvetlila, že ďalšia práca sa plánuje v špecializovaných oblastiach v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií. Hlavná pozornosť sa bude venovať celosystémovým udalostiam, upresneniu zásadných funkcií, analýze na regionálnej úrovni a ochrane krytých vkladov.

SRB vysvetlila, že vzhľadom na veľký počet bánk v Európskej únii, ktorých je približne 3 000, je vo väčšine členských štátov pre veľký počet bánk v prípade krízy „základným scenárom“ likvidácia v rámci vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti.

Pre tieto banky predsedníctvo vo svojom neoficiálnom dokumente navrhlo „**režim likvidácie bánk v EÚ**“, ktorý zahŕňa osobitné nástroje likvidácie a ktorý by umožňoval harmonizované využívanie intervencií systémov ochrany vkladov nad rámec vyplácania (transakcie nákupu aktív a prevzatia záväzkov) na základe jasne definovanej metodiky testovania najnižších nákladov. Členské štáty mali na kľúčovú otázku zavedenia režimu EÚ na likvidáciu bánk v prípade bánk s negatívnym posúdením verejného záujmu rozdielne názory: niektoré členské štáty, ECB a SRB videli výhody takéhoto prístupu, keďže súčasné pravidlá podľa smernice BRRD považovali za nevhodné pre menšie banky prijímajúce vklady. Tieto členské štáty a ECB argumentovali najmä tým, že by mohlo byť ťažké zaradiť tieto banky do rozsahu pôsobnosti rámca na riešenie krízových situácií, keďže väčšina z nich možno nemá žiadny alebo má obmedzený prístup na kapitálové trhy na vytvorenie dostatočnej úrovne vlastných zdrojov a oprávnených záväzkov pre stratégiu riešenia krízových situácií v zmysle minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky. Podľa ich názoru by režim EÚ na likvidáciu bánk umožnil, aby sa zaujal proporcionálny prístup, čím by sa zároveň zabezpečila neutralita vo vzťahu k rôznym obchodným modelom.

Iné členské štáty však pripomenuli základný cieľ bankovej únie, ktorým je, aby sa „*riešenie vzťahovalo na všetky druhy inštitúcií bez ohľadu na ich veľkosť a vzájomné prepojenie*“ (závery ECOFIN z decembra 2010). Tieto členské štáty sa domnievajú, že všetky nástroje potrebné na uľahčenie riešenia krízových situácií bánk vrátane menších bánk už boli zavedené v rámci súboru nástrojov na riešenie krízových situácií (napríklad nástroje ako predaj obchodnej činnosti alebo preklenovacia banka). S cieľom umožniť praktické uplatňovanie takýchto nástrojov na menšie banky tieto členské štáty podporili **širší výklad posúdenia verejného záujmu**, ako sa navrhuje v spoločnom neoficiálnom dokumente delegácií FI, FR a NL, ktorý je v súlade s názorom niektorých členských štátov, že dokonca aj zlyhanie malých bánk môže predstavovať riziká pre finančnú stabilitu, kontinuitu zásadných funkcií, ochranu vkladov a prístup k nim. Ostatné banky s negatívnym posúdením verejného záujmu by následne mali podliehať likvidácii podľa vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti bez možnosti využiť iné intervencie ako vyplácanie (t. j. transakcie nákupu aktív a prevzatia záväzkov) financované vnútroštátnym systémom ochrany vkladov. SRB ako orgán pre riešenie krízových situácií zodpovedný za uplatňovanie posúdenia verejného záujmu v prípade najväčších a najdôležitejších systémových bánk a niektorých cezhraničných skupín pôsobiach v bankovej únii objasnila, že stratégiou riešenia krízových situácií pre takmer všetky banky v jej pôsobnosti je riešenie krízových situácií, a nie insolvenčné konanie v rámci vnútroštátnych režimov. Okrem toho vyjasnila, že súčasný režim poskytuje dostatočnú flexibilitu na primerané riešenie všetkých situácií.

Pokiaľ ide o **test najnižších nákladov**, takmer všetky členské štáty sa zhodli na tom, že na účinnejšie zabezpečenie rovnakých podmienok v EÚ je potrebná podrobnejšia metodika, ako to navrhuje predsedníctvo vo svojom neoficiálnom dokumente. Niektoré členské štáty však vyjadrili obavy týkajúce sa zahrnutia nepriamych nákladov, aj keď tieto náklady by podliehali stropom a objektívnym kritériám stanoveným v rámci komplexnej metodiky. Zahrnutím nepriamych nákladov by sa táto metodika stala podľa ich názoru zložitejšou. Tvrdili tiež, že zahrnutie nákladových prvkov tohto druhu je v skutočnosti motivované cieľom umožniť rozšírené využívanie finančných prostriedkov systému ochrany vkladov na ochranu pohľadávok nad rámec krytých vkladov a pravdepodobne by malo negatívny vplyv na finančné prostriedky systému ochrany vkladov. Okrem toho sa niektoré členské štáty vyslovili za zavedenie rovnocenného postavenia všetkých vkladov (krytých aj nekrytých), keďže by sa tým rozšíril rozsah pôsobnosti systémov ochrany vkladov na financovanie transakcií nákupu aktív a prevzatia záväzkov. Mnohé členské štáty sa však domnievali, že by sa tým poškodil účel ochrany finančných prostriedkov systémov ochrany vkladov. Tvrdili, že preferenčné postavenie systému ochrany vkladov je nevyhnutným predpokladom pre primerané a spoľahlivé refinancovanie tohto systému, čím sa zabezpečuje jeho dôveryhodnosť.

Pokiaľ ide o **riadenie**, členské štáty sa vo všeobecnosti zhodli na tom, že zavedenie nových nástrojov, ako sú transakcie nákupu aktív a prevzatia záväzkov, si vyžaduje právomoci verejnej správy, ktoré by sa mohli udeliť orgánu verejnej moci na vnútroštátnej úrovni (napríklad vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií). SRB dodala, že pridelenie právomocí administratívnej likvidácie ústrednému verejnému orgánu EÚ s európskymi finančnými prostriedkami by bolo jasným prínosom, pričom sa vychádzalo zo skúseností USA. Spomenula sa aj potreba vyhnúť sa duplicitе odborných znalostí z dôvodov efektívnosti. Niektoré členské štáty vyjadrili obavy v súvislosti so zapojením SRB, pokiaľ finančné zdroje systémov ochrany vkladov zostanú vnútroštátne. Boli proti akémukoľvek zapojeniu SRB do konečného rozhodnutia, keďže podľa ich názoru by rozhodovacia právomoc mala byť na tej úrovni, na ktorej sa znášajú náklady. Iné členské štáty sa však vyslovili za to, aby SRB zohrávala významnejšiu úlohu. Tvrdili, že ak by sa mala zaviesť podrobná metodika založená na najnižších nákladoch, bolo by žiaduce, aby koordináciu a dohľad nad jej dôsledným uplatňovaním vykonával ústredný európsky orgán.

Prezentácia EFDI bola zameraná na technické aspekty **testu najnižších nákladov, ako sa uvádza v článku 11 ods. 6 smernice o systémoch ochrany vkladov** („alternatívne opatrenia“). Tento test zvyčajne zahŕňa: i) prognózu výsledku insolvenčného konania a strát, ktoré má znášať systém ochrany vkladov; ii) odhad nákladov na každé dostupné alternatívne opatrenie a iii) výber najrealizovateľnejšieho opatrenia na základe krokov i) a ii). EFDI dospelo k záveru, že metodika založená na teste najnižších nákladov by mala byť presná a spravodlivá. Okrem priamych nákladov by sa mali zohľadniť aj nepriame náklady. Podľa názoru EFDI takmer všetky systémy ochrany vkladov v EÚ dôrazne podporujú najvyššiu prioritu pre kryté vklady a pohľadávky systémov ochrany vkladov, keďže sa ňou zabezpečuje, aby tieto systémy mali minimálne straty. V tejto súvislosti EFDI takisto poznamenal, že bez najvyššej priority by bol odhad kontrafaktuálneho scenára v mnohých prípadoch podstatne menej presný z dôvodu rozšírenej vzorky pohľadávok, ktoré sa majú zohľadniť.

Predsedníctvo vzalo na vedomie rokovania medzi členskými štátmi. Celkovo panovala zhoda o tom, že súčasná situácia v bankovej únii je neuspokojivá a že sú potrebné zmeny rámca, buď zavedením samostatného súboru pravidiel pre banky s negatívnym posúdením verejného záujmu, širším výkladom posúdenia verejného záujmu, alebo kombináciou oboch týchto prístupov.

Komisia potvrdila, že všetky tieto otázky sa budú posudzovať v rámci nadchádzajúceho preskúmania rámca pre krízové riadenie a ochranu vkladateľov (pozri časť 3).

II.2 Integrácia trhu

Na **tretom zasadnutí pracovnej skupiny ad hoc, ktoré sa konalo 12. októbra**, predstavilo predsedníctvo dve možnosti, ako dosiahnuť lepšiu integráciu na bankovom trhu EÚ. Skupina rokovala o tom, ako by bolo možné dosiahnuť flexibilnejšiu alokáciu kapitálu v rámci bankových skupín v celej bankovej únii a zároveň zaviesť primerané ochranné opatrenia pre hostiteľské krajiny. Predsedníctvo uznalo, že v prípade nepriaznivých udalostí bude potrebné zabezpečiť, aby sa kapitál sprístupnil dcérskym spoločnostiam v hostiteľských krajinách bez ohľadu na to, kde bol predtým držaný v skupine.

V neoficiálnom dokumente predsedníctva sa počítalo s dvoma potenciálnymi možnosťami na dosiahnutie uvedeného cieľa. Možnosť 1 by zahŕňala zavedenie **cezhraničnej kapitálovej výnimky v kombinácii so zákonnými ochrannými opatreniami** (nárok na rekapitalizáciu) pre dcérske spoločnosti. Zabezpečila by sa tým rekapitalizácia dcérskej spoločnosti materskou spoločnosťou, ak z vopred stanovených spúšťacích faktorov vyplýva, že finančná situácia materskej alebo dcérskej spoločnosti sa zhoršuje. Možnosť 2 by zahŕňala zavedenie **mechanizmu postupnosti**, ktorým by sa stanovilo (*ex ante*) v texte úrovne 1 rozdelenie strát v rámci bankovej skupiny v prípade riešenia krízovej situácie alebo likvidácie v rámci bežného insolvenčného konania.

Skupina 12 členských štátov na základe spoločného špecializovaného neoficiálneho dokumentu a s podporou iných členských štátov zdôraznila význam rovnováhy medzi domovským a hostiteľským štátom a nedávne dohody, ktoré sa v tejto súvislosti dosiahli. Zdôraznili najmä dôležitú úlohu, ktorú zohrávajú jednotlivé prudenciálne požiadavky pri ochrane vkladateľov a finančnej stability, pri sfunkčnení systémov riešenia krízových situácií a mikroprudenciálnej a makroprudenciálnej politiky a pri zabezpečovaní rovnakých podmienok a financovania reálnej ekonomiky. Tieto členské štáty preto nabádajú k tomu, aby sa preskúmali neprudenciálne prekážky integrácie trhu.

Z rokovaní vyplynulo, že kým niektoré členské štáty považujú možnosť 1 za použiteľný základ pre ďalšie rokovania za predpokladu, že sa dosiahne prijateľná rovnováha medzi flexibilnejším tokom kapitálu a primeranými ochrannými opatreniami, veľká skupina členských štátov považuje ochranné opatrenia zahrnuté v tejto možnosti za nedostatočné na vyriešenie ich obáv. Obavy boli vyjadrené najmä v súvislosti s účinnosťou mechanizmu uplatňovania nárokov, najmä v krízových okamihoch, keď by sa jeho vykonateľnosť mohla ukázať ako slabá. Tieto členské štáty spochybnil prínos maximálnej flexibility z hľadiska alokácie kapitálu.

Pokiaľ ide o možnosť 2, členské štáty poukázali na jej zložitosť, dlhodobější horizont jej implementácie a prípadné nevyhnutné predpoklady (t. j. harmonizáciu hierarchie veriteľov). Jeden členský štát kritizoval vnímanú asymetrickú podporu, v súvislosti s ktorou sa predpokladá, že by mala smerovať najmä od materskej spoločnosti jej dcérskym spoločnostiam, a nie naopak. Skupina 12 členských štátov však poukázala na skutočnosť, že možnosť 2 vyvoláva dôležitú otázku rozdelenia bremena medzi veriteľov bankovej skupiny, ktorá je kľúčovou obavou v otázke rovnováhy medzi domovským a hostiteľským štátom.

Niektoré členské štáty okrem toho spomenuli potrebu rozšíriť rokovania tak, aby sa vzťahovali nielen na kapitál, ale aj na opatrenia v oblasti likvidity a riešenia krízových situácií, s cieľom lepšie vyjasniť vplyv rôznych možností. Tieto a iné členské štáty vysvetlili, že iné opatrenia by sa mohli vykonať v menších krokoch s cieľom zlepšiť integráciu trhu, a to na základe existujúcich možností a analýzy, prečo sa v praxi nevyužívajú (napr. výnimky týkajúce sa likvidity). Jeden členský štát navrhol, aby prudenciálne ukazovatele dcérskych spoločností podliehali cieleným zmenám na účely lepšieho zohľadnenia kapitálových tokov v rámci skupiny, internej minimálnej požiadavky na vlastné zdroje a oprávnené záväzky a likvidity; okrem toho by sa mohla objasniť metodika 2. piliera s cieľom zohľadniť geografickú diverzifikáciu v skupinách. ECB poukázala na osobný blog, ktorý uverejnili Andrea Enria a Edouard Fernandez-Bollo, o podpore cezhraničnej integrácie bankových skupín v bankovej únii, ktorý obsahoval konkrétne návrhy na podporu efektívnej alokácie zdrojov likvidity naprieč bankovými skupinami, pričom by sa podľa názoru autorov mali zároveň poskytnúť primerané záruky hostiteľským orgánom.

Predsedníctvo vzalo na vedomie názory vyjadrené počas rokovaní, informovalo pracovnú skupinu na vysokej úrovni na jej zasadnutí 13. novembra a vyzvalo na vykonanie ďalšej technickej práce/hodnotenia s cieľom posúdiť prekážky brániace využívaniu existujúcich ustanovení (konkrétne výnimiek týkajúcich sa likvidity).

II. 3. Zaobchádzanie s rizikami spojenými so štátnym dlhom

Na zasadnutí 12. októbra sa rokovalo o regulačnom zaobchádzaní s expozíciami voči štátu.

Komisia prezentovala na žiadosť predsedu vplyv rôznych možností zavedenia kapitálových požiadaviek, ktoré vypočítala na základe aktualizovaných údajov EBA do 2. štvrtroka 2020. Väčšina týchto možností sa zakladala na riziku koncentrácie.

Cieľom kapitálových požiadaviek je zmierniť riziko spojené so štátnym dlhom postupným zavádzaním rizikových váh pre expozície presahujúce určité prahové hodnoty koncentrácie a súbežným stimulovaním diverzifikácie portfólia expozícií voči štátu. Z analýzy vplyvu vypracovanej Komisiou vyplynulo, že na základe existujúcich údajov sa celková úroveň expozícií bánk voči štátu zvýšila. Z analýzy takisto vyplynulo, že z troch parametrizácií regulačného zaobchádzania s expozíciami voči štátu, o ktorých sa diskutovalo, majú kalibrácie BCBS a HFV najnižší vplyv na kapitál Tier 1 na agregovanej úrovni, zatiaľ čo vplyv kalibrácie v zmysle nariadenia SCCR je výrazne vyšší.

Z regulačného hľadiska vyjadrili členské štáty v súvislosti s kapitálovými požiadavkami už známe rozdielne názory. Niektoré členské štáty trvali na tom, že by sa malo pokračovať v práci a že o rôznych možnostiach riešenia rizika spojeného so štátnym dlhom prostredníctvom kapitálových požiadaviek (koncentrácia a úverové riziko) by malo ďalej rokovať. Tieto členské štáty zdôraznili, že táto práca je kľúčová pre ďalší pokrok pri dobudovaní bankovej únie a že s týmito aktivitami sa spája riziko, s ktorým by sa malo v prudenciálnom rámci zaobchádzať rovnako ako v prípade všetkých iných aktív. Títo členovia zdôraznili, že prudenciálne zaobchádzanie s rizikami spojenými so štátnym dlhom možno koncipovať tak, aby bolo zvládnuteľné a neovplyvňovalo finančnú stabilitu. Vyplynulo to aj z analýzy vplyvu vypracovanej Komisiou, keďže do 2. štvrt'roka 2020 mala pandémia COVID-19 len mierny vplyv v rámci rôznych kalibrácií.

Ostatné členské štáty boli proti kapitálovým požiadavkám alebo sa zdráhali zaviesť zmeny. Niektoré uviedli, že akékoľvek iniciatívy v oblasti regulačného zaobchádzania s expozíciami voči štátu by mali byť úzko zosúladené s medzinárodnými normami, ako ich navrhol Bazilejský výbor pre bankový dohľad. Tieto členské štáty zdôraznili riziká, ktoré môže mať zavedenie regulačného zaobchádzania s expozíciami voči štátu v čase krízy, najmä v rámci nedokončenej bankovej únie. Iné sa domnievali, že by nebolo vhodné pokračovať v rokovaníach o tejto téme, kým sa nevyrieši vplyv krízy spôsobenej pandémiou COVID-19, pretože sa obávajú, že tieto rokovania by vyslali rozporuplné signály bankovému sektoru, ktorý zohráva významnú úlohu v celkovej podpore reálneho sektora. Niektoré členské štáty, ktoré boli proti kapitálovým požiadavkám, tiež uviedli, že zvažovaný prístup by nemal viesť k rozlišovaniu medzi členskými štátmi na základe úverového rizika.

Okrem toho niektoré členské štáty, ktoré nepatria do eurozóny, a niektoré členské štáty s menšími alebo menej rozvinutými kapitálovými trhami vyjadrili obavy v súvislosti so schopnosťou ich bankových systémov diverzifikovať svoje expozície voči štátu a s vplyvom akýchkoľvek zmien na ich trhy so štátnymi dlhopismi a finančnú stabilitu. Niekoľko členských štátov zopakovalo svoj dôrazný nesúhlas s nepriaznivým vplyvom akýchkoľvek zmien v regulačnom zaobchádzaní s expozíciami voči štátu na verejný dlh, aj keď sa vykonávajú postupne, pričom zároveň poznamenali, že takéto obavy sú ešte relevantnejšie vzhľadom na trhové podmienky, ktoré sú dôsledkom pandémie COVID-19. Niektoré by boli len za revíziu príspevkov do systému EDIS založených na riziku a trvali na tom, že pre všetky prvky potrebné na dobudovanie bankovej únie by bolo potrebné stanoviť harmonogram a vhodné poradie. V prípade členov, ktorí boli naklonení regulačnému zaobchádzaniu s expozíciami voči štátu, však príspevky založené na riziku, ktoré by boli kalibrované pre riziko spojené so štátnym dlhom, neboli samy osebe dostatočné.

Komisia súhlasila s tým, že na prekonanie obmedzení súvisiacich s údajmi, najmä v prípade malých bánk, a na kontrolu vplyvu verejných systémov ochrany na bankové úvery bude potrebná ďalšia práca.

Predsedníctvo uznalo, že názory členských štátov na regulačné zaobchádzanie s expozíciami voči štátu zostávajú rozdielne. Predsedníctvo tiež konštatovalo, že je potrebné posúdiť vplyv návrhov na menšie trhy a banky, a to aj v prípade členských štátov, ktoré nepatria do eurozóny, a zhodlo sa na tom, že na účely budúcich rokovaní bude ako podklad potrebná ďalšia analýza. Táto analýza by sa týkala aj vplyvu návrhov na finančný manévrovací priestor členských štátov v prípade potenciálnej budúcej krízy podobnej kríze spôsobenej pandémiou COVID-19. Predsedníctvo uznalo, že na vykonanie ďalšej analýzy bude pravdepodobne potrebný osobitný zber údajov. Niektoré členské štáty však vyjadrili nesúhlas s tým, aby sa v tom pokračovalo v súčasnej situácii vzhľadom na vyplývajúce prevádzkové zaťaženie bánk. Predsedníctvo vyzvalo Komisiu, aby spolu s Európskym orgánom pre bankovníctvo pokračovala vo svojej analýze a aby pritom zohľadnila uvedené úvahy.

II.4 EDIS

Zber údajov zo strany Komisie

Pracovná skupina *ad hoc* **12. októbra** zhodnotila **zber údajov vykonaný na podporu vývoja metodiky výpočtu príspevkov založených na riziku v rámci systému EDIS**. Komisia predložila prehľad najnovšieho zberu údajov, ktorý sa dokončil vo februári 2020. Zozbierané údaje sú v prípade niektorých ukazovateľov naďalej neúplné. Tieto údaje však budú predstavovať dôležitý základ pre budúcu technickú prácu a uľahčia informovanú diskusiu o špecifikách tejto metodiky vrátane metódy agregácie a výberu ukazovateľov rizika.

Počas tohto zasadnutia niektoré členské štáty nastolili napríklad konkrétne otázky týkajúce sa súboru ukazovateľov rizika, na ktoré sa poukazuje v analýze Komisie. Niektoré členské štáty mali pochybnosti o tom, či by sa vzhľadom na rôznu veľkosť bánk mohla pri výpočte zohľadniť dostupná minimálna požiadavka na vlastné zdroje a oprávnené záväzky (MREL). Ďalšie členské štáty a inštitúcie položili aj otázky týkajúce sa metodiky, napríklad pokiaľ ide o zákonnosť metodiky Európskeho orgánu pre bankovníctvo vzhľadom na rozhodnutie Všeobecného súdu EÚ o príspevkoch do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (SRF) stanovených zo strany SRB. Niektoré členské štáty okrem toho poukázali na potrebu zahrnúť ukazovatele rizika spojeného so subjektmi verejnej správy, ako sú napríklad ukazovatele vypracované na základe ratingových hodnotení krajín. . Niektoré členské štáty zdôraznili, že ak sa o tom rozhodne, môže to byť len alternatíva a v žiadnom prípade nie doplnok k zaobchádzaniu s expozíciami voči štátu. Predsedníctvo dospelo k záveru, že bude dôležité posúdiť, či by bolo zohľadnenie dodatočných ukazovateľov technicky uskutočniteľné, keďže širšia vzorka ukazovateľov by mohla byť pre celkovú analýzu prínosom.

Komisia zdôraznila význam prebiehajúcej práce na zbere údajov a súvisiaceho zabezpečenia kvality, ako sú vykazované údaje o MREL. Po ukončení tejto práce začne Komisia posudzovať technickú uskutočniteľnosť, a to aj testovaním potenciálnych nových ukazovateľov, bez toho, aby to bránilo politickým rozhodnutiam/rozhodnutiam v príslušnej oblasti politiky, ktoré tiež závisia od celkovej koncepcie bankovej únie.

Predsedníctvo vyzvalo Komisiu, aby pri vypracúvaní budúcej analýzy koncepcie metodiky výpočtu príspevkov založených na riziku zohľadnila požiadavky členských štátov.

Prieskum Komisie o hybridnom modeli

Pracovná skupina *ad hoc* rokovala **19. novembra** o parametroch „hybridného modelu“ systému EDIS, ktorý pôvodne predložilo rakúske predsedníctvo v júli 2018. **Hybridný model** vychádza z myšlienky koexistencie centrálného fondu a povinnej úverovej kapacity medzi vnútroštátnymi systémami ochrany vkladov. Centrálny fond by poskytoval podporu likvidity prijímajúcemu systému ochrany vkladov, ak by tento vyčerpal svoje finančné prostriedky („systém podpory likvidity“). Ak by bol centrálny fond v okamihu, keď je potrebná intervencia, vyčerpaný, SRB by si v mene centrálného fondu mohla požičať od vnútroštátnych systémov ochrany vkladov prostredníctvom povinného úverového mechanizmu. V závislosti od politických rozhodnutí, pokiaľ ide o kalibráciu niekoľkých parametrov, ako je alokácia finančných prostriedkov medzi centrálny fond a vnútroštátne systémy ochrany vkladov alebo veľkosť stropov podpory likvidity, by hybridný model mohol mať rôzne koncepcie. Komisia predstavila výsledok **prieskumu**, ktorý sa začal na júlovom zasadnutí pracovnej skupiny *ad hoc*.

Vo všeobecnosti sa v prieskume odhalili rozdielne názory respondentov na takmer všetky riešené prvky, takže sú potrebné ďalšie technické diskusie. Väčšina otázok nastolených v súvislosti s týmto modelom sa nelíši od otázok, ktoré vznikli v súvislosti s pôvodným modelom. Členské štáty tiež zdôraznili, že ich pozícia k rôznym koncepčným prvkom bude závisieť od možného budúceho vývoja celkového právneho rámca pre krízové riadenie a najmä fungovania systémov ochrany vkladov. Pokiaľ ide o konečný cieľ, niektoré členské štáty zdôraznili význam plnohodnotného systému EDIS (t. j. mutualizovaného fondu s plným krytím strát, ako sa uvádza v návrhu Komisie z roku 2015). Iné členské štáty argumentovali, že akékoľvek politické rozhodovanie o prvkoch spoločnej ochrany vkladov je podmienené krokmi smerom k ďalšiemu znižovaniu rizika, pričom pripomenuli plán z júna 2016, a že koncepčné prvky hybridného modelu nenahrádzajú znižovanie rizika.

Názory členských štátov na alokáciu finančných prostriedkov medzi centrálny fond a vnútroštátne systémy ochrany vkladov boli rozdielne. Takmer rovnaký počet členských štátov argumentoval v prospech jednej z troch dostupných možností, ktorými sú i) veľký centrálny fond a obmedzené vnútroštátne systémy ochrany vkladov, ii) obmedzený centrálny fond a veľké vnútroštátne systémy ochrany vkladov a iii) rovnomerná alokácia finančných prostriedkov. Jeden členský štát ďalej zdôraznil, že alokácia zdrojov medzi centrálnym fondom a vnútroštátnymi systémami ochrany vkladov by do veľkej miery závisela od pokrytia dočasne vysokých zostatkov, ako aj od zaobchádzania so subjektmi, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie CRR, v novom rámci.

Takmer všetky členské štáty argumentovali v prospech zavedenia stropu povinného poskytovania úverov, aby sa ochránila finančná kapacita; malá väčšina členských štátov bola za zavedenie stropu pre centrálny fond.

Pokiaľ ide o úverové podmienky, väčšina členských štátov podporila zavedenie úrokových sadzieb na úvery z centrálného fondu. Názory na splatnosť úverov sa medzi členskými štátmi líšili, väčšina z nich sa priklonila k splatnosti dlhšej ako 5 rokov.

Pokiaľ ide o rozsah intervencie, viacerí respondenti argumentovali v prospech obmedzeného rozsahu pôsobnosti, ktorý by sa zameriaval na vyplácanie a príspevkov na riešenie krízových situácií, zatiaľ čo iné členské štáty by sa zasadzovali za širší rozsah pôsobnosti. Niektoré z týchto členských štátov boli za zahrnutie financovania opatrení podľa článku 11 ods. 3 a článku 11 ods. 6 smernice o systémoch ochrany vkladov („predchádzanie zlyhaniu“, „alternatívne opatrenia“), zatiaľ čo niektoré členské štáty boli proti zahrnutiu opatrení na predchádzanie zlyhaniu. Jeden členský štát tvrdil, že zahrnutie takýchto opatrení by ešte viac sťažilo politický kompromis o systéme EDIS. Názory členských štátov sa líšili aj v otázke schém inštitucionálneho zabezpečenia uznaných ako systémy ochrany vkladov. Len niekoľko členských štátov tvrdilo, že na opatrenia schém inštitucionálneho zabezpečenia na predchádzanie zlyhaniu by sa mal vzťahovať systém EDIS. Niekoľko členských štátov súhlasilo s tým, že odlišnú povahu a nízkorizikový profil schém inštitucionálneho zabezpečenia možno zohľadniť prostredníctvom diskontných faktorov v príspevkoch do systému EDIS. Vzhľadom na základnú funkciu schém inštitucionálneho zabezpečenia, ktorá je vymedzená v článku 113 ods. 7 nariadenia CRR, a „zásadu neutrality nákladov“³, jeden členský štát vo svojich písomných pripomienkach argumentoval v prospech vylúčenia schém inštitucionálneho zabezpečenia z rozsahu pôsobnosti hybridného modelu alebo umožnenia výnimiek, ktoré by odrážali ich osobitnú situáciu.

³ „Kľúčovou zásadou je, že v žiadnej fáze európskeho systému ochrany vkladov by sa nemali zvýšiť celkové náklady pre bankový sektor v porovnaní so súčasnými záväzkami v rámci smernice o systémoch ochrany vkladov z roku 2014.“ Oznámenie Komisie Európskemu Parlamentu, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Na ceste k dobudovaniu bankovej únie“ z 24. novembra 2015.

Počas diskusie o subjektoch, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie CRR, vyjadrili členské štáty dva názory: Niektorí respondenti podporili začlenenie takýchto subjektov (niektorí však s podmienkami), aby nedochádzalo k diskriminácii medzi vkladateľmi na vnútornom trhu a aby sa zabránilo „dvojstupňovému systému“. Iné členské štáty vyzvali na prísne zosúladenie rozsahu pôsobnosti s jednotným mechanizmom dohľadu v mene regulačnej konzistentnosti a rovnakého zaobchádzania. Pokiaľ ide o vnútroštátne možnosti a diskrečné právomoci, mierna väčšina respondentov prieskumu podporila financovanie zo schémy na podporu likvidity.

Názory členských štátov na možnú cestu k zdieľaniu strát sa rozchádzali. Niektoré členské štáty poukázali na to, že hybridný model by mohol byť len prechodnou etapou na ceste k vytvoreniu plnohodnotného systému EDIS (so 100 % krytím strát). Iné členské štáty tvrdili, že hybridný model by nemal zahŕňať vôbec žiadnu mutualizáciu alebo zdieľanie strát by malo podliehať jasným podmienkam alebo politickým rozhodnutiam.

Predsedníctvo vzalo na vedomie názory vyjadrené v diskusii a podľa toho informovalo pracovnú skupinu na vysokej úrovni na jej zasadnutí 24. novembra.

III. Preskúmanie rámca pre krízové riadenie bánk a ochranu vkladov, ktoré plánuje vykonať

Komisia

Komisia na zasadnutí **19. novembra** predstavila plán týkajúci sa preskúmania rámca pre krízové riadenie bánk a ochranu vkladov, ktorý bol uverejnený 11. novembra. Preskúmanie sa zameriava na tri v súčasnosti platné legislatívne texty EÚ – smernicu BRRD, nariadenie SRMR a smernicu DGSD. Na základe preskúmania a komplexného posúdenia vplyvu má Komisia v úmysle predložiť konkrétny legislatívny návrh do posledného štvrt'roka 2021.

Niektoré členské štáty, ECB a SRB preskúmanie podporili. Iné členské štáty však vyjadrili určité obavy a poukázali na problémy. Jeden členský štát napríklad vyjadril poľutovanie nad nezahrnutím pravidiel štátnej pomoci do preskúmania a dôrazne navrhol, aby sa táto problematika ešte zahrnula. Ďalší členský štát zdôraznil význam zachovania rámca ochrany vkladov, ktorý by zabezpečil aspoň rovnakú úroveň ochrany vkladateľov ako súčasný rámec. Jeden členský štát mal tiež pochybnosti o tom, či sú mandáty stanovené v smernici BRRD/nariadení SRMR/smernici DGSD dostatočne široké na to, aby pokryli takúto komplexnú iniciatívu. V odpovedi na otázku, ako je „spoločný mechanizmus ochrany vkladov“ (EDIS) začlenený do celkovej práce, Komisia vysvetlila, že posúdenie vplyvu sa bude zaoberať aj vytvorením spoločného mechanizmu ochrany vkladov v rámci dobudovania bankovej únie.

Predsedníctvo vzalo na vedomie rokovania o preskúmaní rámca pre krízové riadenie bánk a ochranu vkladov.

IV. Monitorovanie pokroku pri znižovaní rizika – opatrenia na riešenie nesplácaných úverov v Európe

Predsedníctvo na **zasadnutí pracovnej skupiny ad hoc 19. novembra** poskytlo prehľad opatrení na riešenie problému nesplácaných úverov v Európe. Komisia v reakcii na akčný plán Rady ECOFIN-u z roku 2017 na riešenie nesplácaných úverov⁴ predložila v marci 2018 balík opatrení v oblasti nesplácaných úverov. Spoluzákonodarcovia prijali nariadenie o prudenciálnom zabezpečovacom mechanizme, ktoré nadobudlo účinnosť v apríli 2019⁵. ECB, EBA, SRB a ESRB takisto splnili rôzne prvky akčného plánu v rámci svojej pôsobnosti. Okrem toho členské štáty iniciovali a umožnili dôležité opatrenia na vnútroštátnej úrovni.

⁴ <https://www.consilium.europa.eu/sk/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/>.

⁵ NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/630 zo 17. apríla 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o minimálne krytie strát pri problémových expozíciách (Ú. v. EÚ L 111, 25.4.2019, s. 4).

Napriek týmto úspechom zostáva podiel nesplácaných úverov v niektorých členských štátoch na vysokej úrovni a v jednotlivých členských štátoch a bankách je stále rôzny. Niektoré kľúčové prvky akčného plánu z roku 2017 na riešenie nesplácaných úverov ešte stále neboli realizované. Podstatné tiež je, že Európsky parlament stále rokuje o návrhu smernice o správcoch úverov a nákupcoch úverov. Keďže implementácia tejto smernice by mohla poskytnúť významnú podporu pri riešení dôsledkov krízy spôsobenej pandémiou COVID-19, spoluzákonodarcovia by mali čo najskôr začať dialóg. Okrem toho EBA dokončil referenčné porovnávanie pre režimy platobnej neschopnosti a vymáhania úverov. Výsledok referenčného porovnávania by mal stimulovať ciele reformy rámcov pre vymáhanie úverov v členských štátoch, ako sa predpokladá v akčnom pláne z roku 2017.

Vzhľadom na vplyv pandémie COVID-19 na hospodárstvo a možné zvýšenie počtu zlyhaní a nesplácaných úverov Komisia v decembri uverejní oznámenie obsahujúce novú stratégiu a opatrenia na riešenie nesplácaných úverov. Na základe uvedených prvkov by sa toto oznámenie malo zamerať na ciele opatrenia v dvoch oblastiach: i) ďalší rozvoj sekundárnych trhov pre ohrozené aktíva a ii) predloženie reformy rámcov platobnej neschopnosti a vymáhania dlhov. Súčasťou stratégie je aj odstránenie regulačných prekážok pri nákupe nesplácaných úverov a iných prekážok rozvoja sekundárnych trhov s nesplácanými úvermi. Ďalším opatrením v súbore nástrojov na riešenie nesplácaných úverov by mohli byť vnútroštátne správčovské spoločnosti. Okrem toho je potrebná lepšia kvalita a porovnateľnosť údajov týkajúcich sa ohrozených aktív.

Nemecké predsedníctvo vyzýva COREPER, aby túto správu vzal na vedomie s cieľom dosiahnuť ďalší pokrok v práci.

Portugalské predsedníctvo sa vyzýva, aby pri prevzatí funkcie nadviazalo na dosiahnutý pokrok a pokračovalo v práci na posilnení bankovej únie pri riešení jej rôznych pracovných oblastí, ako sa dohodlo v pláne z júna 2016.“